Palmsöndag

Vid den judiska påsken, söndagen före sin död, kommer Jesus till Jerusalem. Medveten om att han där skall dö på korset för världens synder. Jerusalem var under högtiden överfull med pilgrimer från hela Medelhavs-området, som var tvungna att bo i tält runt omkring Jerusalem för att få plats.

När Jesus tillsammans med sina lärjungar närmar sig byn Betfage (strax utanför Jerusalem), sänder han iväg två av dem för att leta reda på ett åsneföl och ta med sig detta till honom.

Jesus sitter upp på den unga åsnan och rider in i Jerusalem - en uppfyllelse av Sakarja 9:9. Stora delar av folkmassan som välkomnar honom hade troligen följt honom längs vägen eller kommit från ständerna runt omkring Jerusalem. De välkomnar Honom som kung genom att breda ut sina mantlar och strö kvistar på vägen och ropa: ”Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden.” (Matt 21:9)

Efter intåget går Jesus tillsammans med lärjungarna till tempelplatsen, men de stannar bara en kort stund för att sedan bege sig till Betania (en stad cirka 3 km öster om Jerusalem). Där spenderar man natten, med all sannolikhet hemma hos systrarna Marta och Maria och brodern Lasarus, som Jesus hade uppväckt från de döda.

Läs mer:
Matt 21:1-11
Mark 11:1-11
Luk 19:28-44
Joh 12:12-19

Måndag

På morgonen återvänder Jesus och lärjungarna till Jerusalem. Längs vägen förbannar Jesus ett fikonträd eftersom det inte bar någon frukt, något som representerar en Guds dom över de ”andligt döda” religiösa ledarna i Israel. Men i förläggningen också över alla människor, där en äkta och levande tro måste vara mer än ”pålagd” yttre religiositet. Istället bär en sann tro alltid frukt i en människas liv.

Väl i Jerusalem går man återigen till tempelplatsen och finner den full av korrupta växlingskontor som ersatt platsens egentliga syfte för bön och tillbedjan. Jesus välter deras bord och driver ut dem därifrån med orden: ”Det står skrivet: Mitt hus skall vara ett bönens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste.” (Luk 19:46) Därefter kommer blinda och lama fram till Jesus för att bli botade. Allt detta gör översteprästerna och de skriftlärda mycket upprörda. Natten spenderas troligen på nytt i Betania.

Läs mer:
Matt 21:12-22
Mark 11:15-19
Luk 19:45-48

Tisdag

Tisdagens händelser tar oss återigen tillbaka till tempelplatsen i Jerusalem och därefter till Olivberget (som ligger mitt emot Jerusalem).

På vägen passerar man fikonträdet som nu har vissnat och Jesus undervisar lärjungarna om tro.
På tempelplatsen möter man i olika samtal, översteprästerna, de skriftlärda, de äldste, fariseerna, herodianerna & sadduceerna. De ifrågasätter kraftigt Jesu auktoritet, försöker på olika sätt snärja honom och hitta en orsak till att gripa honom. Som svar ger Jesus en längre undervisning som bl.a. innehåller en hård dom över de judiska ledarskapet. (Matt 21:23-23:39)
Under eftermiddagen lämnar Jesus och lärjungarna Jerusalem och går till Olivberget, med utsikt över staden och templet. Där undervisar Jesus om Jerusalems förstöring, tidsålderns slut, Hans andra ankomst och den slutgiltiga domen (Matt 24:3-25:46).

Troligen var det även under tisdagen som Judas förhandlade med Stora Rådet (det högsta politiska och religiösa organet för det judiska folket) om att förråda Jesus (Matt 26:14-16).

Efter en lång dag av konfrontationer och varningar inför framtiden spenderar den sedan på nytt natten i Betania.

Läs mer:
Matt 21:23-25:46
Mark 11:20-37
Luk 20:1-21:36
Joh 12:20-50

Onsdag

Bibeln är inte helt tydlig kring vilka händelser som sker på vilka dagar när det gäller söndag till onsdag i påskveckan. Vissa Bibelforskare menar att onsdagen var en lugn dag för Jesus och lärjungarna i Betania. Medan andra Bibelforskare förlägger Jesu intåg i Jerusalem först till måndagen, vilket förskjuter händelseförloppet en dag framåt och inte ger en ”fri-dag”.

Under den sista veckan i Jesu liv utgjorde troligen de tre syskonen, Lasarus, Marta och Marias hem, basen för honom och hans lärjungar. Bara några dagar tidigare hade Maria kärleksfullt smort Jesu fötter med dyrbar parfym. Och en kort tid tidigare hade Jesus visat att han hade makt även över döden, när han uppväckte Lasarus från de döda. Detta medförde att många kom till tro på Jesus i Betania.

Om nu onsdagen var en lugn dag i Betania hos syskonen är det intressant att fundera kring vad Jesus egentligen gjorde med sina närmaste vännner, denna sista lugna dag inför hans väntande korsfästelse.

Läs mer:
Joh 11:1-57
Joh 12:1-11

Skärtorsdag

Onsdagens lugn förbyts helt under torsdagens händelser.

Det börjar med att Jesus sänder iväg Petrus och Johannes till Jerusalem och ”Övre Salen” för att iordningställa den traditionsenliga påskalamms-måltiden. Efter solens nedgång inleds måltiden med att Jesus böjer sig ner för att tvätta lärjungarnas fötter.

Även om lärjungarna inte verkade förstå vad som väntade, anar man hur atmosfären tätnar när Jesus inleder måltiden med orden:”Jag har längtat mycket efter att äta detta påskalamm med er, innan mitt lidande börjar. Ty jag säger er att jag inte kommer äta det förrän det får sin fullbordan i Guds rike” (Luk 22:15-16). Påskalammet var en påminnelse om hur lammets blod befriade från Guds dom i samband med Israels räddning från Egyptens slaveri (2 Mos 12).

Nu sitter Jesus, Guds eget offerlamm, där vid bordet tillsammans med dem och Han skall snart uppfylla påskens sanna innebörd. Då Hans låter sin egen kropp och blod bli det offer som befriar dem och oss från all synd och död.

Denna ”sista” påskalammsmåltid, blir till den första nattvarden. Där brödet och vinet blir en återkommande påminnelse för hans efterföljare om Hans kommande offerdöd.
Under måltiden försvinner Judas ut från gemenskapen för att ange Jesus till Stora Rådet.

När de ätit färdigt måltiden lämnar man övre salen och beger sig till Getsemane trädgård, strax utanför Jerusalems murar. Där är Jesus i bön och djup vånda inför det som väntar: ”hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden” (Luk 22:44)

Sent på kvällen i Getsemane blir Jesus förrådd av Judas genom en kyss och grips därefter av Stora Rådets vakter. Han förs bunden till överstеprästen Kajfas hem och under natten till fredag väntar därefter en lång rad förhör.

Läs mer:
Matt 26:17-75
Mark 14:12-72
Luk 22:-7-62
Joh 13:1-38

Långfredag

Fredagen är både den svåraste och mörkaste av dagar och samtidigt den hoppfullaste. Då får vi följa Jesus kamp och smärta under Hans sista timmar i livet.

Under natten till fredag och de tidiga morgontimmarna genomgår Jesus sex olika förhör. Det börjar i överstеprästens hus, först med Hannas och sedan Kajfas. Därefter förs han till Stora Rådet, judarnas högsta domstol, och förhörs av dem. Under dessa förhör befinner sig Petrus på avstånd och förnekar då tre gånger att han känner Jesus. Efter förhören hos de judiska ledarna följer sedan två förhör av Pilatus och däremellan ett av Herodes.

Under allt detta möter Jesu falska anklagelser, fördömanden, hån, misshandel, övergivande och döms till slut till döden genom korsfästelse. En av de mest fruktansvärda och förnedrande avrättningsmetoder, som användes för slavar och dåtidens lägsta samhällsgrupper.

Under den tidiga fredagsmorgonen leder Judas Iskariots kamp och ånger till att han tar sitt eget liv.

Pilatus överlämnar därefter Jesus till soldaterna, som piskar, hånar och spottar på Honom. Och som avslutar allt med att sätta en törnekrona på Hans huvud och hånfullt hylla Honom som kung. Hånen och föraktet följer sedan under den ca. 600 m långa plågsamma vandringen från Antoniaborgen till Golgata, utanför Jerusalems murar. Under vandringen får Jesus hjälp att bära sitt kors av Simon från Cyrene (i nuvarande Norra Afrika).
Förnedringen fullbordas sedan då Jesus naken spikas fast på korset.

Under hans timmar på korset kan man höra Jesus säga sju olika fraser, varav hans första är: ”Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör” (Luk 23:34) och hans sista är: ”Fader, i dina händer överlämnar jag min ande” (Luk 23:46).

Markus berättar att Jesus hängde på korset under sex timmar. Han korsfästes vid tredje timmen (09:00), mörkret inföll vid sjätte timmen (12:00) och varade till hans död vid nionde timmen (15:00) (Mark 15:25-33). Då brister förlåten i templet, gravarna öppnas och de döda uppstår och går in i Jerusalem.

Innan solens nedgång vid 18:00 på fredagskvällen, då den judiska sabbaten inträder, tar Nikodemus (en farisé som samtalat med Jesus under en nattligt besök i Joh 4) och Josef från Arimatea (medlem i Stora Rådet) ner Jesu kropp från korset. De sveper Honom i linnetyg och välluktande salvor och lägger Honom sedan i en grav uthuggen i berget. Denna låg strax intill Golgata.

Läs mer:
Matt 27:1-61
Mark 15:1-47
Luk 22:63-56
Joh 18:28-19:42

Påskafton

Under lördagen är det mesta lugnt. Frånsett att överstеprästernas och fariséernas oro för att nån skall stjäla Jesus kroppen leder till att de ber Pilatus sätta ut vakter vid graven.

Läs mer:
Matt 27:62-66

Påskdagen

På söndagen når vi höjdpunkten för hela påskveckan - Jesu uppståndelse. Den är fullständigt avgörande för hela den kristna trons sanning. Beviset för att allt som Jesus *sa*, *var* och *gjorde*, verkligen är sant & verkligt.

Tidigt på söndagsmorgonen beger sig flera kvinnor (Maria från Magdala, Maria, Jakobs mor, Salome och Johanna är de som omnämns i evangelierna) ut till graven för Jesu sista smörjelse. Där möts de av att stenen som legat för gravöppningen är borta och en ängel med budskapet: ”Var inte förskräckta! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. Han är inte här. Han har uppstått, så som han har sagt. Kom och se platsen där han låg” (Matt 28:5-6).

Kvinnorna skyndar sedan till lärjungarna för att berätta om detta oerhörda som skett. Under resterande del av söndagen visar sig Jesus vid minst fem olika tillfällen. Markus berättar att den första personen som ser honom är Maria från Magdala. Jesus visar sig även för Petrus, de två lärjungarna på vägen till Emmaus, och senare samma dag för lärjungarna (förutom Tomas) som är församlade till bön.

Evangeliernas ögonvittnesskildringar ger oss tydliga bevis på att Jesus faktiskt uppstod och lever. Och därför kan vi vara fullt övertygade om att det Hans död och uppståndelse åstadkom verkligen gäller.

Att Jesus bar all vår synd och skuld ner i graven och döden, för att hos den som tror skall syndens makt dö och begravas med Honom. Men Jesus uppstod igen ifrån de döda, för att den som tror skall leva ett nytt liv *i* och *genom* Honom, inte styrda av synden eller lagen utan av Nåden.

Läs mer:

Matt 28:1-15
Mark 16:1-14
Luk 24:1-49
Joh 20:1-23